

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KERTILAP.

Megjelenik minden penteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

H Y M N U S.

Isten áldd meg a magyart
Jó kedvvel, hőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Balsors, akit régen tép,
Hozz rá vig esztendőt,
Mebűnhődte már e nép
A multat s jövőndőt!

Őseinket felhozád
Karpát szent hécére;
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére;
S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágoznak.

Értünk Künság mezein
Ért kalászt rengettél;
Tokaj szőlővesszein
Nektárt csepegtetél;
Zászlónk gyakran plántálád
Vak török sáncára
S nyögte Mátyás hús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de hőneink miatt
Gyúlt harag kehlédben,
S elsujtád villámídat.
Dörgő fellegedben:
Most rahló mongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd töröktől rabigát
Válfainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
Ozman vad népének,
Vert hadunk csorjalmain
Oyózedelmi ének!
Hányszor támad ten fiad,
Szép hazám, kehlédre,
S lettél magzatod miatt
Magzatod hamvedre!

Bújt az öldözött, s felé
Kard nyúl barlangjában,
Szerte nézett s nem lelé
Honját a hazában.
Bércre hág és völgybe száll,
Bú s kétség mellette,
Vérözön lábainál,
S lángtenger felette.

Vár állott: most kőhalom:
Kedv s öröm röpködtek:
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
S ah, szabadság nem virul
A holtak véreből,
Kínzó rabság könnye hull
Árvák hő szeméből!

Szánd meg, Isten a magyart,
Kit vészek hányának!
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kinjának!
Balsors, akit régen tép,
Hozz rá vig esztendőt,
Mebűnhődte már e nép
A multat s jövőndőt!

○ ○ T Á R C Z A. ○ ○

Utolsó találkozás.

(Folyt. és vége.)

Minden oly elhagyatott minden oly szomorú körülöttem mintha örökre beborult volna . . .

De én még reményelek. Hiszen a remény éltet s várom a virradatot, de nem itt.

A legféltettebb titkomat most gyónom meg atyám. Arról a sebről vonom le a fátyolt, a mely soha be nem hegedhet.

Leány vagyok, akinek a szive szerelemre van teremtve . . .

A szerelem vak s néha azt sem tudjuk kit miért szeretünk! Csak szeretünk . . .

Miért szerettem én Józsit?

Nem volt különbség a többinél, nem volt kiválóbb a többinél. Olyan volt mint sok száz, mint ezer, millió másik. És mégis szerettem . . .

Ő is esküdött lázas forró szavakkal, hogy szeret. Kitűztük titkon az esküvő napját is. De jött a balvégtel a vészes forrada-

lom vad vihara a mely örökre elszakította tőlem. —

Nem hallottam felőle semmit s azt sem tudtam hol, és merre van.

Mindenre készen voltam. Csak arra nem . . . vissza küldte a jegygyűrűt, elfelejtett mert . . . mást vett el feleségül. —

A leány eltakarta arcát, de könnyek nem törtek elő szeméből.

A pap vigasztalni akarta.

— Ne fáradjon tisztelendő úr, most nem értem meg a vigasztaló szót. De ígérje meg, hogyha elmentem, hogyha nem lát, megőrzi emlékemet.

Ilt van ez a vers, ma irtam.

Kitudja, mikor fakad egy új dal megint szivemben?

Magának adom emlékül.

Most pedig Isten vele! Ne szóljon, csak fogjunk némán kezét, mert fájna a hosszas bucsuzás.

Vissza se tekintett a meghitt jó barátira, a gondtalan hattyúkra s a sügő nyárfákra hanem ruhant ki a kertből öntudatlan . . . feledve mindent.

A kapunál szembe jött a legjobb barátja s mikor látta hogy elmenne mellette

anélkül, hogy észrevenné utána kiállott Teréz, Teréz — Állj meg! — Te vagy? szólit vissza tekintve barátnéjához. Éppen elakartam menni hozzád.

Van sok virág a kertemben Boriska? Holnapra szükségem lenne sok sok virágra.

Minek? — kérdezte a fiatal barátné csodálkozva.

Majd meg tudod . . .

— Boriskám, csak akkor tudjátok meg hogy köztetek voltam, ha már örökre elavoztam.

Te igaz, holnap reggel jöjj el hozzám. De biztosan.

S a két jó barátné el vált egymástól a mielőbbi viszont látás reményében.

Az elválás után Bulcsunénak fel se tűnt barátnéjának levertsége hisz mindég ilyennek ismerte őt, s haza érve teljesen elfeledte a történeteket.

Másnap ebéd után lévén az idő Bulcsuné a ház körüli teendőkkel foglalatalkodott a midőn jött lélek szakadva a Ferenccyék cselédje.

— Tessék jönni az Istenért hamar, megöltte magát a kisasszonyunk.

A démars.

Vihar készül délfelől. A szerajevói merénylet óta izgatottságtól feszült a levegő. A sajtókampanyban egy-egy villámlás, egy-egy tompa dörgés is hallatszik, de ezek még nem veszedelmesek. Az igazi villám a démars. A felhívás keringőre. — Az osztrák és magyar monarchia felszólítást intézett a szerb kormányhoz, hogy segítsen kézre keríteni a bűnösöket, akik a mi vizsgálatunk alapján — szerb polgárok és Szerbiában tartózkodnak.

Az a kérdés, mit cselekszik erre Szerbia? Ha előzékeny lesz és helyet ad a felszólításnak, akkor a feszültség enyhülni fog, a vihar elinulik. De ha kétszínű válasszal kibújik a kérelem alól, vagy ha rövidlátó módon visszautasítaná a kérelem teljesítését, akkor következnek a diplomáciai villámok s nyomban utána az igazi fergeteg.

Hogy egy háború mit jelent a mai viszonyok közt, azt fölösleges magyaráznunk. Emberéletben tengernyi véráldozatot, anyagiakban óriási megterhelést. És féltő, hogy ez a háború nem marad szűk határok közt, hanem átcsap a szomszéd területekre is, s lehet, hogy egyszer csak lángban áll az egész világ. Azért senki sincs, aki a háborút mindenáron kívánja. Bizonyítsa be Szerbia tettekkel, hogy távol áll a gyilkosoktól, a fölbujtóktól és mi készséggel nyújtjuk oda jobunkat.

De ha ezt, nem teszi, ha ezt az elégtelt megtagadja, akkor nyilvánvaló, hogy együtt érez a bombavetőkkel és orgyitkosokkal, sőt akkor világossá lesz, hogy a szerajevói merényletnek értelmi szerzői ott húzódnak meg a szerb kormányzat árnyékában s gunyosan nevetik a monarchia erőlődését, — akkor nincs más hátra, minthogy a démarsnak szankciót kell adni s amit nem lehetett elérni jó szóval, meg fogjuk kapni hadseregünk mozgosításával. Ágyunk szavát majd meg fogják érteni a belgrádi kővekben.

De egyelőre reméljük a jobbik esetet. Higyük, hogy Szerbiában is vannak higgadt államférfiak, akik a nagyszerb tulzók örületes ábrándjait és galád eszközeit elítélik és

többre becsülik a hatalmas kettős monarchiával való jó viszonyt, mint a gyilkosok barátságát.

Felhívás

Szécsény város közönségéhez.

Szécsény város polgárainak lapunk más helyén tudomására hoztuk, hogy hatóságunk hivatalosan meg fogja állapítani a szükséges és nélkülözhetetlen használati cikkek árát a hadi állapot tartamára.

Ennek pontos ellenőrzése a nagyközönségre hárul olyképpen, hogy a használati cikkek beszerzésénél ügyeljen a hivatalos árszabályra s ha panasz merülne fel, azonnal jelentse az illetékes hatóságnál.

Az élelmi cikkek ára e nehéz időkben jelentékenyen felszökött, közönségünk ne zúgolódjék az árfelemelés ellen és ne igyekezzék panaszával a nehéz helyzetet súlyosbítani, hanem nyugodjék meg a gondolatban, hogy dicsőséges fegyvereink meghozzák a régi óhajtott, boldogsággal átszött jólétet.

Kereskedőinket pedig nem figyelmeztetjük eléggé, hogy áruinak árát lehetőleg ne fokozza, ne tegye nehezzé a megélhetést, hanem arra törekedjen, hogy népünk minél jutányosabban szerezhesse be szükségleteit.

Ha karöltve fogunk mindnyájan dolgozni dicsőséges Nemzetünk diadaláért, akkor nagyok és hatalmasok leszünk s a poklokat döngető erőnkkel fogjuk diadalainkat kivívni s bátor szívvel fogunk harcolni Hazánkért és Királyunkért.

(Ks.)

Háború . . .

Hát végtére is kifogyott a türelem, megszakadt a békés diplomáciai viszony és megkezdődik a háború. Csodálatos, hogy mily örömmel, mily lelkesedéssel fogadják mindenütt a háborút. Örömrivalgásban törnek ki, fellhangzik a Rákóczy nótá, a tömeg kalapját levéve megindultan éneklé a „Himnuszot,” melyben benne van a nemzet kétségbeesése, multja, fájdalma, reménye és öröme. Miért e

lelkesedés? Hiszen háboruban nincs kimélet? S mégis az a magyar szív, mely eddig elrejtette belsejébe a megtorló, a becsületében, önértelmében megsértett nemzet háborújának gondolatát, egyszerre nagyot dobban, „hát mégis?” Nem ül ki félelem, remegés arcára, hanem a hazafiúi hévnek lobogó langja, gloriája övezi körül azt.

A részleges mozgosítás is megtörtént. A behívók százával, — ezrével jönnek a tartalékosoknak. Nem lep meg senkit. Nyugodtan, sőt azt lehet mondani, hogy büszkén várják a behívójukat. A telkes parasztgazdák ott-hagyják a mezőn félbemaradt munkájukat, félig learatott gabonájukat, mennek felemelt fejjel, mert a haza az első!! A gyöngye parasztnemecskék örömkönnyekeket hullatnak. Nem marasztalják a férjüket, egy szóval sem tartják őket vissza a háborútól, de azért sirnak, mert jól esik nekik. Elkisérik a vasút állomáshoz, hol már sokan együttvannak, szintén tartalékosok. Már messziről hangzik.

— „Áldjon vagy verjen a sors keze
— Itt élned, halnod kell.”

A banda mindig csak indulót húz, lelkesítve a tavozókat. Mégis felcsendül Rákóczynek, kuruc vezérünknek lelkes nótája!

Mégis él a magyar, feltámad sírjából, hogy méltó legyen az elődökhöz, a nagy honfiakhoz!!

Elszántság és lelkesedés dagasztja hazájukért dobogó keblüket, midőn elbucsznak mindazoktól kik elkisérik őket. Egy utolsó „Isten veled” a vonat a tömeg sűrű éljen kiáltása közben elindul, büszkén pöfékelve, mert magyar gyereket, elszant katonákat visz a háborúba. Kendőket lobogtatnak utánuk, míg el nem tűnik a vonat sötét alakja, a messze távolban.

És esténként, ha a kis gyerek kérdezi anyjától:

Mond csak anyám, hol van apa? büszkén feleli a parasztló:

— Csillogó bajonettet, diszes katonaruhát vitt fel s elment Szerbiába, a háborúba.

A kis gyerek nem érti, hogy mi az a háború, de azért sejtí, hogy valami nagy dolog, elkezd sírni, hogy ő is elmegy apjához.

Mikorra a cseléddel a jó barátné megérkezett, az életben oly sokat szenvedett Teréz már nem nyitotta többé reá szép nagy szeméit . . .

Lezáródtak azok örökre.

Arcának halványságát a hó fehér ruhájára össze futott piros forró vérrózsák enyhítették csupán s a sok sok virág a melyek koporsóját az igaz szeretet s kegyelet jeléül teljesen elborították . . . —

Egy félszázad mult el azóta, hogy a kedves fiatal írónő körülből örökre eltávozott, de emléke még mindig él közöttünk.

S hiszük s reméljük, hogy a közel jövőben emlékéhez méltó szobor fogja hirdetni. Az Ő nagyságát a melyet a magyar írónők között magának kivívott. Sándor író társa írja róla.

Róla mondja Endrődi Sándor: „Egy nagy könyccsepp, egy ritka drága gyöngy — ennyi Ferenczy Teréz költészete.”

Ennél találtóbban, szebben nem is jellemezhetnénk.

Emlékezzünk!

Nyáry Albert.

A jókedvűek.

Irta: Sebők Zsigmond.

Valaki bizalmasan megsugta, hogy Piroška kezét megkérték. Azt hittem, rám szakad a ház. Lesujtottan támolyogtam Piroškákhoz, ahova bejárás voltam. A kertben találtam Piroškát.

— Igaz, hogy megkértek? kérdeztem remény és kétség közt ingadozva.

Piroška felém fordította okos, barna arccskáját és vidám, fekete szeméi pajkosan csillogtak.

— Ugy van barátom, megkértek.

— És maga?

Erre már nem felelt. Félrefordult, barna haján kívül csak a fülét láttam s az nézni-való, helyes jószág volt.

— Mit felelt? Beleegyezett? Ne kinözzon, beszéljen . . .

— Csak nem maradhatok vén leánynak! — szólt végre halkán.

— Eszerint . . . — hebegtem, — maga menyasszony?

Mély csönd következett egy darabig. Lesütött szemmel, mozdultlanul álltunk egymás mellett, majd Piroška ismét rám tekin-

tett és kigyulladt arccal, indulatos hangon ezt kérdezte:

— Mért nem kért meg, Józsi, eddig? Mért nem kér meg most? Mire vár?

Az utolsó szavakat már csaknem sirva mondta. Hangja remegett. Elfutott a szavam a boldogságtól s ezt dadogtam:

— Megkérem! Még ma. Eddig is meglettem volna, ha merem.

Hazarohantam és feketébe vágtam magamat. Utközben néhány frázist morzsolgattam, amelyekkel bevezetem majd a nagy lépést; eközben azonban mind határozottabban éreztem, hogy a világ forog körülöttem. Minél közelebb értem a házhoz, annál jobban fogyott a bátorságom. Mikor benyitottam Piroška apjához, aki ügyvéd, alig álltam már a lábamon.

A papa az íróasztalnál ült, izgatottan szántolt egy recsegő tollal a kék papírlapon. Kétszer jónapot kívántam és háromszor köhintettem amíg észrevettem.

— Szervusz öcsémuram! — szólt föltekintve az írásról. — Ül le. Mivel szolgálhatok?

(Folyt. köv.)

A parasztemenyecske pedig, ki-ki áll a kapu elé s néz hosszan a távolba, gondolva urára, él e még, gondol e néha ő reá és kis gyerekére? És várja, várja hogy majd valami hírt kap, hogy mi van a háboruban . . .

A derék magyar katonák pedig lelkesen kiáltják:

Éljen a király, éljen a haza, éljen a háboru!!!

W. A.

● ● HIREK ● ●

Távirat érkezett f. hó 28-án.

«Ő felsége aláírta és a szerb kormánynak átadták a háboru megkezdéséről szóló hadüzenetet.»

„Az Est”.

Lapunk e távirati hírt e hó 28-án este 9 órakor röpcédulák alakjában tudatta Szécsény közönségével. A hír vétele után mintegy 3—400 főnyi tömeg a városháza elé vonult s onnan zeneszó mellett Dr. Scitovszky Béla, kerületünk országgyűlési képviselő lakása elé ment.

Dr. Scitovszky Béla a kapuban fogadta a lelkes menetet s a következő beszédet intézte a néphez:

Kedves Barátaim! Különös lelkesedéssel és emelkedett érzéssel jöttem ide közétek, annál is inkább, mert csak egy pár nap választ el bennünket attól, hogy egy mezőn, egy csapathban küzdjek veletek azon ellenség ellen, kik iránt hosszantűrés és mindent elnézők voltunk. Talán már holnap, talán holnapután ott állunk majd egymás mellett, hogy azzal a karddal, melyet a nemzet ad kezünkbe, megvédjük a mi drága hazánk becsületét.

Köszönöm nektek, hogy felkerestetek és örömmel tölt el annak gondolata, hogy egy szívvel-lélekkel állhatunk oda a csapathba hazánkért és királyunkért. Segitse győzelemre a magyarok Istene fegyvereinket. — Éljen a haza! Éljen a király! És éljenek hű szövetségeseink!

A tömeg leirhatatlan lelkesedéssel felett képviselőnk szavaira, elénekelte a himnusz, éltette a királyt, a hazát, Magyarország Bismarkját, Gróf Tisza Istvánt, a kormányt, és a szövetséges államokat.

A tömeg végig vonult a városon s egész éjjel tüntetett a háboru mellett.

Bevonulnak a tartalékosok. Folyó hó 29-én délután 2 óra 35-perckor indult utnak a helybeli tartalékosok egyik behívott csapata. Az állomás épület előtt ez alkalommal szokatlanul nagy élénkség volt. A mikor az indulás ideje jeleztetett, a vonat a Rákóczi-induló hangjai mellett zajos éljenzés között robogott ki a pályaudvarról.

Értekezlet. Tekintettel azon körülményre, hogy városunk hatóságához többfelől panasz érkezett, hogy egyes kereskedők az élelmi cikkek árát indokolatlanul felemelték, folyó hó 31-én délután a városháza tanácstermébe az összes kereskedők értekezletre hivattak az egyes élelmi cikkek árának hivatalos megállapítása céljából.

Malacok az állatkertben. A majomház előtt lévő „állatódvoda”-ban néhány nap óta négy apró, vörösszínű malac látható. Sokan megcsodálják ezeket a malacokat s kíváncsian kérdezősködnek arról, vajjon micsoda fajtaból valók? A kis malacok egy nagyon ritka, régi magyarországi fajtaból származ-

nak: ezek az ugynevezett szalontai vörös disznók. Az állatkert igazgatósága régen meg akarta szerezni ezt a fajtát, azonban sehogyszem tudott hozzájutni. Végre karácsonykor Sándor Janos v. b. t. t. belügyminiszter ur kolozsmegyei hirtokáról ajándékba kapott egy párt az állatkert. Ennek a párnak van most négy kis malaca, amelyek mindenkinek feltűnnek különös rézvörös színükkel. Az állatkert igazgatósága a többi kis állatok közé, az állatódvoda-ha tette ki a kis malacokat s itt — mint említettük — igen sok hámulójuk akad. Ez a fajta még ötven esztendővel ezelőtt is nagyon el volt terjedve Magyarországon, azonban utjabban az angol fajták majdnem teljesen kiszorították. Most már csak Kőrös-, Bihar- és Szilágymegyében található, de itt is csak a legapróbb és legeladogottabb falvakban. Különösen a külföldi látogatóknak tűnik fel ez a fajta mert Magyarországon kívül sehol a világon nem található.

Levélcímzés. A budapesti m. kir. postae s távirat igazgatóság arra figyelmezteti a közönséget, hogy különösen a Budapestre szánt leveleket olvashatóan és pontosan címezze meg. kerület, utca, ház- és ajtó szám legyen rajtuk feltüntetve, hogy a kézbesítésnél késedelmet ne szenvedjenek. Kinek címfejes levélhoritékja van, a saját levélcímét is nyomássa rá.

Uj vasútvonalak. A bulyák—selypi vasútvonal léteje már majdnem bizonyosra vehető. Augusztus hó 7 és 8-án tartják meg a közigazgatási póthejárást és ugyanakkor a bályon—sziraki szárnyvonalnak közigazgatási bejárást. Amely utóbbi volt a kiskér—bujáki sodrónykötelepálya bejárása, Bujáknak villamos központi engedélyeztetett.

Pósa Lajos hátrahagyott költeményeiből.*

Mesebeli abrosz.

El-eltőprenkedem, tündődöm
Álmattan éjszakán jövődöm,
Én jóságos, hűséges hitvesem!
Meggagysz, didergő szép virágom,
Ezen a nagy, hideg világon,
Ha én lehunyom egyszer a szemem.

Ha meghalok, szívbéli társam,
Nem örökölsz kincset utánam,
Olyan szegényen, árva hagyok itt!
Nem gyűjtöltem, mint a hangya,
Ezer szükség áll majd utadba,
Már látom is imbolygó árnyait.

Nincs egyehem költeszelemtől,
Dalos nyomán bugó késerv kél,
Lantpengelők örök intelméül . . .
Óh, ha végső lehelletemre
Mesebeli abrosz iehemé,
Amely magától mindig megterül!

Fáradt vagyok.

Fáradt vagyok . . . körülfelhőzzenek
Éltem komor, borongó képei . . .
Óreg vagyok . . . már látom is göröngyös,
Mély siromat felém közelgeni . . .

Tördelt panasz kél sirom széleiről . . .
Ki sirat engem, édes Istenem?
Te vagy, te vagy, hisz más ki is lehetne,
Én mindenem, jóságos hitvesem!

Kuszik a sir mindegyre közelebb:
Megismerem ajkad siró szavát,
Megérezem a szívem fölé horuló,
Könyharmatos virágnak illatát.

Csak addig éljek, mit terólad én
Elmondhatom minden dalom',
Mig ennek az ujerkölcű világnak
Nagy lelked és kincsét kitarhatom.

Csak addig éljek, mig nevednek én
Rózsába font oltárt emelhetek,
Hová napos szíromnyitó tavaszkor
Dalolni járnak a szerelmesek.

*) A most elhunyt költő hátrahagyott verseiből a két legszebbet közöljük. Ezekben a gyönyörű költeményekben a költő már halálsejtelmekkel van telve s szívét egy érzés szorongatja: Mi lesz a hitvesével? Jól sejtette. Ő meghalt, a nagy nemzeti ajándék gyűjtése megakadt s az özvegy feje fölött nehéz gondok felhői tornyosulnak

529—1914. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § értelmében ezennel közli, hogy a bpesti V. ker. kir. bíróságnak 1913. évi Sp. XIV. 17292 számú végzése következtében Dr. David Albin bpesti ügyvéd által képviselt cs. és kir. Trieszti Ált. Biztosítótársaság javára 53 K. 28 f. s jar. erejéig 1913. évi nov hó 3-án foganatosított kielégítési végrekajtás utján le- és felülfoglalt és 902 kor.-ra becsült következő ingóságok u. n. butorok, könyvek, cimbalom stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1913. évi V. 512/1 számú végzése folytán 53 kor. 28 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi aug. hó 16 napjától járó 5 százalék kamatai egyharmad százalék váltódij és eddig összesen 63 kor. 98 fill.-ben bíróság már megallapított költségek és 2 kor. 60 fill. árv. kit. díj erejéig és 10 korona. 88 fillér laphirdetési díj erejéig N.-Kereszturban leendő megtartására 1914. évi augusztus hó 19-ik napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitűzetik — és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény 1914 évi június hó 23 án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

● Anna-bál ●

a rárósmulyadi vas- és szénsavas
fürdőben folyó hó 26-ára hirdetett
Anna-bál a kedvezőtlen idő miatt
augusztus hó 2-án

▽▽ fog megtartatni. ▽▽

HIRDETÉSEK

olcsó áron felvétetnek lapunk kiadóhivatalában.

Szécsényben a vásártér mellett lévő Pintér-féle ház beltekével együtt ez évi október első napjától bérbe adandó; esetleg örök áron is eladó.

Értekezni lehet a nap minden szakában helyben, a tulajdonossal.

Kiadó lakás.

Helyben a Zárda-utca 532. sz. házban 3 szoba, konyha, éléskamra, fáskamra, pincze, félkert és tágas udvarból álló bármely percben kiadó!

Értekezni lehet: Özv. Zubovics Istvánné háztulajdonosnál. Helyben.

Édes tejszínből készült tea-vaj és félementháli-sajt

(szécsényi gyártmány)

kapható:

Schlesinger A. Fia cégnél
Szécsényben.

Szécsényben a Rákóczi- és Vár-utca sarkán levő Donner Henrik-féle ház szabadkézből eladó esetleg bérbe adó.

Bővebb felvilágosítással szolgál:
SCHLESINGER A. FIA cég. Helyben.

BUTOR.

Egy bordó szalón garnitúra olcsón eladó!

SZENES JAKAB-nál.

Egy ügyes fiu

nyomdász tanulónak
fizetéssel felvétetik

lapunk kiadóhivatalában.

Uraságnál

keresek egy lovászi állást azonnali belépésre.

Megkeresések: Szabó György címre (Szécsény) kérek.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÚRI-SZABÓSÁGA, ÚRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Szécsény, Nógrádmegye.

Dús választéku raktrát tart: erc- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési cikkek ből.

Telefon: 123. sz.

ULIP ISTVAN

elővirág-üzlete

LOSONCZ, Rákóczi-utca 18 sz.

Telefon: 123. sz.

—o—o— Iztékes munkáért többszörösen első díjjal kitüntetve. —o—o—
MŰKOSZORÚK- ÉS SZALAGOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK.

Helybéli megrendelések: lapunk kiadóhivatalában.